

Сигирија, Шри Ланка

ОСМО СВЕТСКО ЧУДО?

Позната и као Лавља стена, Сигирија је једна од најпознатијих туристичких дестинација на Шри Ланки, на Унесковој је листи културне баштине од 1982. године, а на листи је предлога за осмо светско чудо. На тој стени је некада била Краљевска палата. Налази се у области Матале, у средишњем делу острва, окружена џунглом. А импресивна громада изгледа као да ју је неко донео однекуд и спустио на земљу усред ничега

ТЕКСТ И СЛИКЕ **НАТАША ВУКОВИЋ**
NATANIA TRAVEL

Сигирија се налази 175 километара североисточно од Коломба, главног града Шри Ланке, отприлике три и по сата возње колима.

Као најатрактивнији туристички локалитет у земљи, улазница је мало скупља у односу на друге, 30 долара, али вреди. Обећава напорну али узбудљиву авантуру. Незаборавну!

Стена Сигирија је вулканског порекла, настала од очврснуте магме. Током времена је мењала свој облик правећи мале пећине и стазе. Висока је око 200 метара и може се видети са различитих делова острва.

Битка за престо

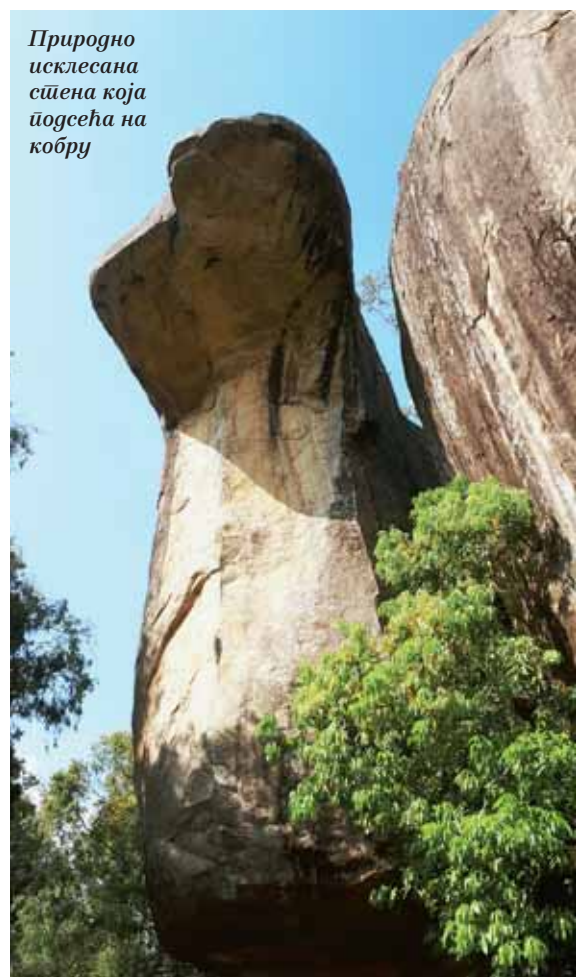
У почетку је служила као манастир, још у трећем веку пре нове ере. Затим је у петом веку синхалски краљ Касијапа одлучио да овде изгради

своју палату како би се заштитио. Убио је свог оца, краља Датусена и насилно преузео трон од свог брата Могалана, који је побегао у Индију. Стрепећи од његовог напада, Касијапа је преселио престоницу из Анурадапуре у Сигирију. Током 18 година његове владавине (477-495), ово је била престоница шриланканског краљевства и постала је право архитектонско чудо у то време. Чак и данас изгледа немогуће како су Краљевска палата и њени пратећи објекти постављени на једном овако неприступачном месту.

Упркос специфичној позицији и стратегијским предностима, војска је била поражена у бици 495. године, након чега је Касијапа извршио самоубиство. Могалана је постао нови краљ и преселио престоницу поново у Анурадапуре.

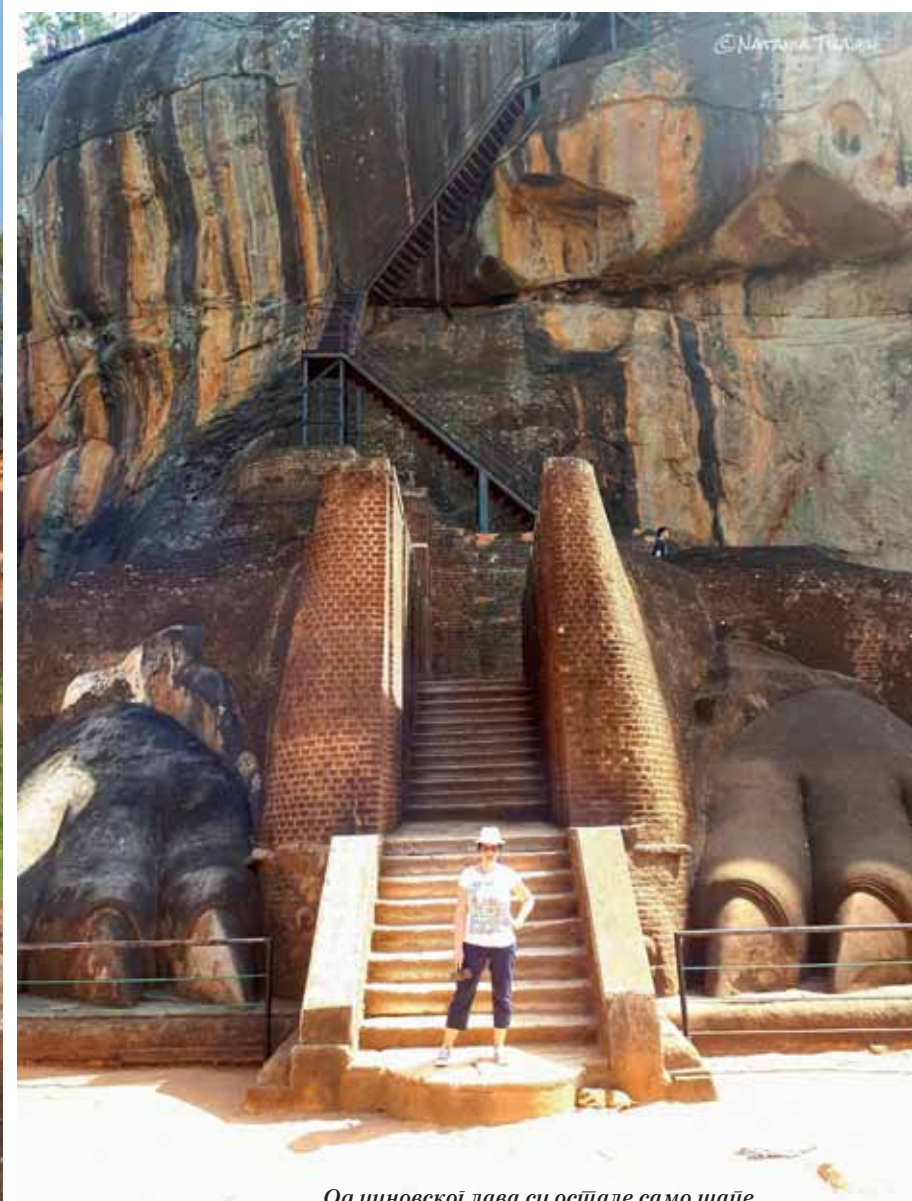

*Природно
исклесана
сћена која
јодесећа на
кобру*

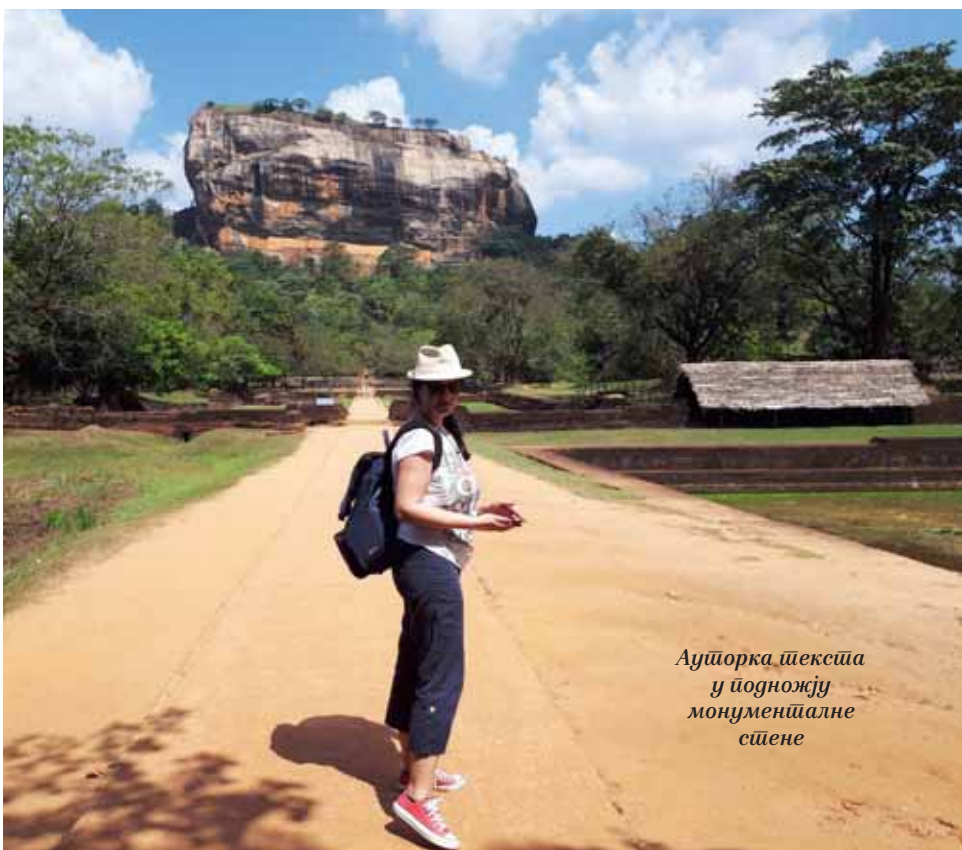

На врху сџене су базени, остаци зидина, вршова и наравно бескрајни низ сџејеница

Од циновској лави су остале само шајте

Ауторка шексја у подножју монументалне сџене

После смрти краља Касијапе, комплекс је поново постао будистички манастир.

У 14. веку је напуштен, све док британски мајор Џонатан Форбс, враћајући се на коњу из Полонаруве, није видео Сигирију прекривену грмљем. Археолошка истраживања су започета 1890, а данас је Сигирија једна од најзначајнијих туристичких атракција на Шри Ланки.

Крокодили чували краља

У центру Сигирија комплекса налази се Лавља стена. Чак и данас се око ње може видети мрежа ровова, канала, језераца, алеја бедема и водених вртова. Вртови Сигирије спадају у најстарије на свету и састоје се из три дела: водени, камени и терасasti.

Када кренете главном стазом према стени, прво наилазите на један велики >

Сигирија, Шри Ланка

*Поилед са врха је
фасцинантан*

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ
ДА ЈЕ ПОЗНАТА
БРИТАНСКА ГРУПА
ДУРАН ДУРАН
СНИМИЛА СПОТ
ЗА СВОЈ СИНГЛ
„SAVE A PRAYER“
1982. ГОДИНЕ, БАШ
ОВДЕ, НА СИГИРИЈИ?

>>> јарак. Легенда каже да су у време краља Касијапе овде били крокодили, како би се заштитио град од непријатеља. Затим долазите до водених вртова и базена. Са леве стране је један интересантан базен, док се идентичан, са десне стране и даље налази под земљом и чека нова истраживања.

Верује се да су ови базени били за уживање. Конкубине краља Касапе су се овде купале, а он је, наравно, уживао у погледу. Према легенди, имао је чак 500 конкубина у свом харему... Наравно, постојао је и један посебан базен само за њега и његову краљицу.

У овом делу се налази и неколико водених вртова, базена, фонтана. Све је повезано са језером подземним цевима и цистернама. Овај систем иригације и технологије и даље изненађује инжењере, јер функционише и у данашње време, нарочито у време кишне сезоне.

После водених вртова, у подножју стене, налазе се камени. Састоје се од више различитих и природно великих громада. Једна од стена изгледа невероватно, као камени улаз.

Овде се налази и камена дворана за публику, попут природног амфитеатра, у којем је краљ Касијапа имао трон исклесан у камену.

Према археолошким истраживањима, на овом месту је пронађено осам пећина са брахимским натписима. То је доказ да је овде постојао манастир у трећем веку пре нове ере. Такође се верује да је Сигирија локалитет стар 5.000 година.

До врха 1280 степеника

Терасасте вртови су на природном брду. Поређани су у концентричном кругу око стене и воде ка вишем нивоу. И ови вртови су повезани степеницама. Уствари, укупно има 1280 степеника до врха... Веома су уске, стрме... треба бити опрезан. Што се више пењете ка врху, све вам је теже. Постоји неколико серија цик-цак степеница, које воде кроз мале терасе. У једном моменту избијате на мању платформу где можете направити краћу паузу. А онда настављате степеницама горе, према сигиријским фрескама, Зиду огледала и Лављој капији.

Базени су били за уживање и за краљеве конкубине

Да би сте стигли до Сигиријских фресака, морате прво да се попнете уским металним степеницама, отприлике 20 метара у висину. За овај део пута потребно је пар минута јер се стално крећете и вртите укруг. И зато удахните дубоко и крените полако.

Девојке обнажених груди

Ове јединствене фреске су старе више од 1.600 година. Неки сматрају да представљају конкубине краља Касијапе, а неки да су то апсаре, играчице и певачице које изводе ритуалне обреде. Према записима са Зидогледала, на фрескама је било прика-

зано више од 500 слика синхалских девојака. Некада су слике покривале скоро цео западни део зида стене. Након краљеве смрти су уклоњене да не би узнемиравале монахе.

Данас постоји само 18 слика на којима су лепе девојке нагих груди. Заиста, оне су веома оскудно обучене, али су зато окићене накитом. Фреске су преживеле до данас, упркос временским условима, јер су скривене у стени. Строго је забрањено сликање сигиријских фрески!

Након посете фрескама, вратили смо се спиралним степеницама на стазу и даље наставили поред зида познатог као Зид огледало.

Кад коначно стигнете до терасе Лављих шапа, мала пауза. Треба снаге јер има још степеница до врха.

Право кроз лавље чељусти

У прошлости капија је представљала главу лава која лежи између шапа, тако да су степенице ка врху водиле право кроз лавља уста главе. Можемо само да замислимо како је то изгледало застрашујуће за посетиоце и за непријатеље! То је и разлог због којег Лавља стена носи своје име јер реч "Сигириуа" оригинално потиче од синхалешке речи "Сихагри", што значи Лавља стена.

Данас можемо да видимо само две огромне шапе између којих се налазе

ту, додајуемо једни другима речи подршке и смејемо се. Али, зато је наша мала и храбра група постигла рекорд у пењању у односу на остале: 45 минута! Обично је, кажу, потребно од једног до 3 сата, зависно од гужве и физичке кондиције посетиоца.

Сусрет са кобром

Верује се да је некадашња Краљевска палата имала два спрата. Данас од ње није остало ништа осим два камена степеника. А на врху стене у кругу од 360 степени фантастичан приказ: земља, шума, брда, планине Шри Ланке. Око места где се налазила палата, на стени су и мали базени,

Верује се да је палата била на два спрата

Платформа за њрегах ѿуриѿа

Направљен је пре отприлике 1.600 година као одбрамбени зид. Затим је толико углачан да се краљ Касијапа огледао у њему док је пролазио. Током времена, посетиоци су остављали поруке и стихове по овом зиду. Неке од њих датирају још из осмог, деветог и десетог века и познате су као "Сигиријски графити". Данас је писање или додиривање Зида огледала строго забрањено.

Стаза поред води ка вишем нивоу према тераси Лављих шапа. И овде ваља бити опрезан, јер су степенице веома уске и стрме, и обично буде велика гужва.

уске степенице. Има још вијугавих степеница, које су овом делу конструкције накнадно направљене од метала. Степенице су најтежи део пењања. У комбинацији са 33°C, затим 90 одсто влаге, и недостатком кондиције... Ноге клецају, глава бубњи од повећаног притиска, дах је отежан. Познат вам је овај осећај? Али знала сам да морам даље, до врха. На сву срећу феноменални локални водич Индика је био поред мене, тако да смо коначно стигли до врха Лавље стене.

И док се пењемо срећемо остале посетиоце који се исто тако осећају. Иако се видимо први пут у живо-

остаци зидина, вртова, грађевина, и наравно, још степеница...

Повратак је много бржи. Наравно, ноге и даље клецају, а температура је и даље висока. У подножју стене наилазимо на пећину Асана која је монасима служила за медитацију између првог и трећег века пре нове ере, са седиштем исклесаним у стени. Такође, овде се налази и једна природно "исклесана" пећина позната као Кобрина, јер стена изнад ње има облик кобре. Недалеко од пећине један забављач је мамио кобру да изађе из корпе. Убрзаним кораком смо прошли поред њих, за сваки случај. ■